

[Simonsen.]

Kvaliteten. Jeg ved, at der er ret store Vanskeligheder at overvinde i saa Henseende, at det sikkert ikke er en helt billig Historie og tillige en ret vanskelig Sag at gennemføre en virkelig sikker Kvalitetskontrol. Jeg ved ogsaa, at dette mødes med Betæneligheder, navnlig fra en Del Eksportørers Side, og jeg har Indtryk af, at den højtærede Landbrugsminister hidtil af disse forskellige Grunde er vejet tilbage for at gaa i Lag med Opgaven. Men efter de Oplysninger, som Statskonsulent Sørensen i London i den allersidste Tid har givet, og hvori han opgør Prisforskellen i Øjeblikket mellem paa den ene Side engelske og irske og paa den anden Side danske Æg til 4 Øre pr. Stk. i førstnævntes Favør, det vil sige ca. 70 Øre pr. kg — selv om der selvfølgelig ikke er saa stor Forskel paa den Tid af Aaret, hvor Æggene er billigere end nu i Efteraarsmaanederne —, er det uomtvisteligt, at vi gaar Glip af mange, mange Millioner Kroner aarlig, fordi vi ikke har en saa effektiv Kontrol med Æghandelen, som vi burde have.

Der er ingen Tvivl om, at vi kan levere lige saa gode Æg paa det engelske Marked som Englænderne og Irlænderne, og jeg vil derfor haabe, at Ministeren ved det forestaaende Møde maa naa til det Resultat, at der trods Vanskeligheder og Bekostninger dog nu bør forsøges en praktisk Løsning af dette Spørgsmaal.

Jeg har dernæst nogle politiske Bemærkninger. Socialdemokraternes Partiformand og Finanslovordfører (Hartvig Frisch) forfaldt jo, som af flere ærede Medlemmer omtalt, til en baade i Ordvalg og Bedømmelse skarp Omtale af den Tale, Landstingsmand Hauch holdt ved Foreningen af jyske Landboforeningers Delegeretmøde i Aarhus i Oktober. Jeg skal ikke gentage det ærede Medlems brutale Ord — de er alle her i Tinget bekendt, og det er just ikke Gloser, der pynter i Rigsdagstidende —, men jeg vil dog ikke undlade, idet jeg beklager netop dette ærede Medlems Bedømmelse og Forømmelse af Hr. Hauchs Tale, at sige nogle Ord derom, som jeg vil haabe — maaske er det et lidt forfængeligt Haab — kan virke vejledende for det ærede Medlem. Jeg er nemlig saa ubeskedent at mene, at jeg har et vist Kendskab til, en vis Føling med de Tanker, der rører sig hos de jyske Landmænd. Jeg tør derudfra forsikre det ærede Medlem om, at den Tale, Hr. Hauch holdt i Aarhus, var en Tale, der blev forstaaet og paaskønnet af et stort, stort Flertal af jyske Bønder, hvad enten de er større eller ganske smaa Hartkornsbesiddere, hvad enten

de politisk tilhører samme Parti som Landstingsmand Hauch eller staar i noget af de øvrige Partier, der er repræsenteret i denne Sal, det ærede Medlem Hr. Hartvig Frischs Parti medregnet. Spørger man nu, hvorfor denne Tale, som jo havde en stærkere Klangfarve end sædvanlig, netop fandt saa god Sangbund, en saa enestaaende Tilslutning og Modtagelse i Bondestanden, saa maa Svaret blive: fordi denne Tale netop ramte lige i Centrum af de bundne Tanker og Følelser, som den jævne danske Landbruger i denne Tid beherskes af. Jeg forstaaer egentlig godt, at det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch og Flertallet af hans Partis Medlemmer kan forundre sig over og vanskeligt kan bedømme hele Baggrunden for den stærke Anklage, Hr. Hauch i sin Tale rettede mod det politiske Styre, der fører og leder dansk Politik i Øjeblikket.

Man siger fra den Side og med Rette: Det gaar dog fremad nu, Priserne paa Smør er bedre end i mange Aar, Afsætningsforholdene for Kød og Æg m. m. har bedret sig betydeligt, og nu er det da saaledes, som det ærede Medlem Hr. Larsen (Bjerre) sagde forleden Dag, at den Landmand, der havde sine Sager i god Orden, nu saadan omtrent kunde klare sig. Derfor siger man fra Regeringsbænkene til Landmændene: Stem dog Tonen lidt ned i Stedet for at stille det hele saa haardt op og skyde over Maalet. Med alt skyldigt Hensyn til denne Opfattelse, som jeg baade forstaaer og kan give en vis Ret, altsaa ud fra de rent øjeblikkelige Forhold, er jeg dog sikker paa at have Ret, naar jeg hævder, at det netop er denne lille Lysning, der gør, at danske Landmænd nu ligesom har faaet Tid til at standse op og puste ud, om jeg saa maa sige. For at bruge et Billede fra en Landmands Gerning: som Pløjekarlen, der ved Agerenden ser tilbage, om Furen er lagt jævn og lige, saaledes ser Landbrugets Mænd nu tilbage over de svundne Aar, tager et samlet Overblik over de svære Kriseaar, og en vis Bitterhed fylder da deres Sind, thi de kan ikke faa andet ud af det Syn, de ser, end dette, at den Regering, der har haft Ledelsen og Hovedansvaret i dansk Politik, har staaet vege og famlende over for den store Samfundsopgave, det er at lægge, saa vidt det ligger i en Regerings Haand — og det gør det jo mere og mere, eftersom Statsmagten griber mere og mere ind i Produktion og Omsætning som f. Eks. her i Landet gennem Valutacentralen og alt, hvad deraf flyder —, Forholdene saaledes til Rette, at Indtjeningsmulighederne i Erhvervslivet saa vidt gørligt bliver lige. Dette er en af Aarsagerne til, at Hr.